

hänfäst vid utredning af den förordningen, som utgaf sig den 18 juni 1864, och under åberopande af ett propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden samma dag, velat inhemta Riksdagens yttrande öfver ett i berörda protokoll intaget förslag till förändrad lydelse af vissa delar af förordningen angående utvidgad näringsfrihet.

Vid granskning af de framlagda ändringsförslagen hafva Riksdagens kamrar beträffande den föreslagna ändrade lydelsen af § 10 i förordningen stannat i skiljaktiga beslut; och kan vid sådant förhållande Riksdagen icke i denna del afgifva något yttrande.

Vidkommande förslaget i öfrigt har Riksdagen icke funnit skäl till annan erinran, än att Riksdagen, då den i § 26 mom. 2 föreslagna ändringen

N:o 89.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 2 maj 1893.
 — — — — Andra Kammaren den 2 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition rörande vissa ändringar i förordningen angående utvidgad näringsfrihet den 18 juni 1864.

(Lagutskottets utlåtande n:o 49.)

Till Konungen.

Genom proposition den 3 sistlidne februari har Eders Kongl. Maj:t, under åberopande af ett propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden samma dag, velat inhemta Riksdagens yttrande öfver ett i berörda protokoll intaget förslag till förändrad lydelse af vissa delar af förordningen angående utvidgad näringsfrihet.

Vid granskning af de framlagda ändringsförslagen hafva Riksdagens kamrar beträffande den föreslagna ändrade lydelsen af § 10 i förordningen stannat i skiljaktiga beslut; och kan vid sådant förhållande Riksdagen icke i denna del afgifva något yttrande.

Vidkommande förslaget i öfrigt har Riksdagen icke funnit skäl till annan erinran, än att Riksdagen, då den i § 26 mom. 2 föreslagna ändringen

för beredande af möjlighet för utländing, som i behörig ordning förvärfvat tillstånd att i riket idka näring, att vinna rätt att afyttra varor genom realisation och att användas såsom biträde vid dylik försäljning, enligt Riksdagens åsigt icke bör vara mer omfattande, än hvad gällande, med främmande magter afslutade traktater fordra, och således afse allenast sådana främmande magters undersåtar, hvilka på grund af traktaternas innehåll kunna göra anspråk på rätt att här i riket utöfva försäljning af ifrågavarande slag, ansett sig böra hemställa, att i den föreslagna ändrade lydelsen af sistnämnda lagrum måtte näst efter ordet »Konungen» tilläggas orden: »på grund af ingången traktat»; hvilket Riksdagen härmed får för Eders Kongl. Maj:t tillkännagifva.

Stockholm den 2 maj 1893.

Med undersåtlig vörndnad.
